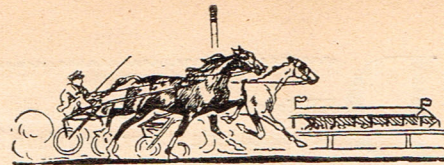

Mod

Verdens-Rekorden

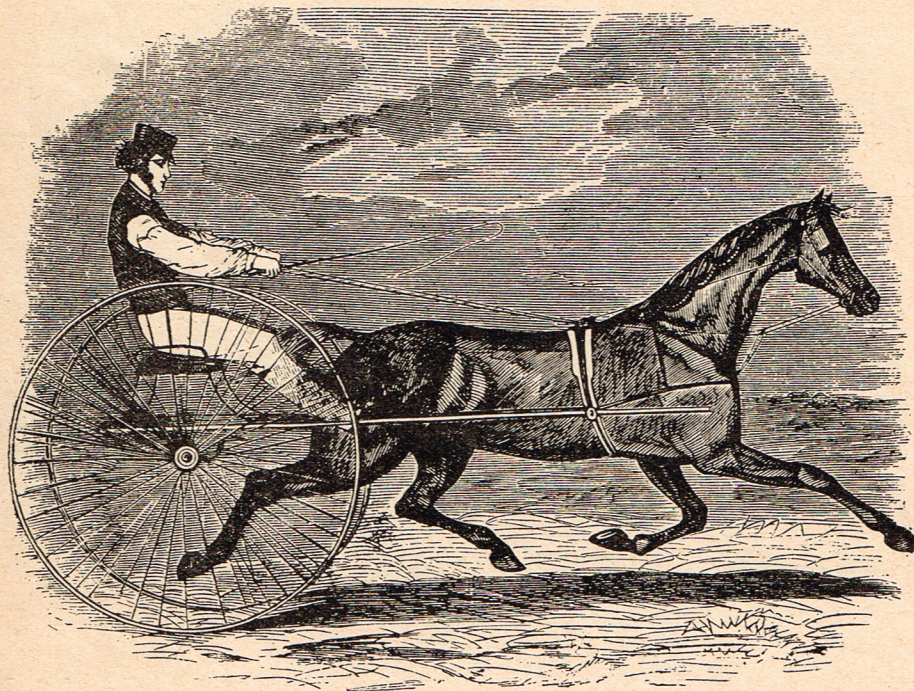

Fig. 1. Den første Traverdronning, Flora Temple, satte de fire af sine fem Verdensrekorder i regulære Løb.

DET er gentåget indtil Trivialitet, at vor Tid er Rekordens Tid, og noget er der om det. Saaledes som de mekaniske Hjælpemidler har udviklet sig i de sidste Aartier, er Farten gaaet os alle i Blodet; selv den mindst smidige Hjerne har forstaaet saa meget af Einsteins Relativitetsteori, at Tiden er den fjerde Dimension, selv om vedkommendes Ræsonnementer i saa Henseende vilde faa Einsteins Haar til at blive hvidt — hvis det ikke var det i Forvejen. Rekorddjævelen huserer som ingensinde før, og man kan slaa op i hvilket moderne, teknisk-populærvidenskabeligt Værk, man vil; man skal nok finde en Rekordliste!

Selvfølgelig er det indenfor Væddeløbssporten, altsaa al den Form for Sport, hvor det gælder om at tilbagelægge en Distance mellem givne Punkter, at den egentlige Rekordjagt først og fremmest finder Sted, og det kunde maaske interessere Trav-Tidende's Læsere at se lidt nærmere paa, hvorledes man gennem Tiderne har arbejdet for at tvinge Travrekorderne nedefter og hvilke tekniske

Hjælpemidler, man har bragt i Anvendelse.

Jeg maa dog straks forudskikke den Bemærkning, at alene Pladshensyn dikterer en stærk Begrænsning selv paa dette specielle Punkt; f. Eks. maa jeg helt forbigaa Ting som forbedret Banebygning, Køretøjernes Udvikling fra den tunge high-wheeler med Jernbeslagene til den moderne, fjerlette Sulky, Fremgangen i Beslagkunsten og Afbalanceringen osv. osv. Jeg maa holde mig alene til Hovedpunkterne og til den „historiske“ Tid, d. v. s. begyndende med det Tidspunkt, hvor der blev Tale om en maalbevidst, rationel Traveravl.

Ikke for det — der foreligger fra England, Holland og Rusland forbløffende Beretninger om, hvad Traverer har kunnet præstere hele det 18. Aarhundrede igennem, og de første Beretninger om amerikanske Travrekorder mangler heller intet i Retning af Mirakler; men man tør med Sindsro sætte store Spørgsmålstegn, naar det gælder Paalideligheden af Distance- og Tidsmaaling, indtil man naar Aarstallene 1840—45.

Som bekendt er den amerikanske

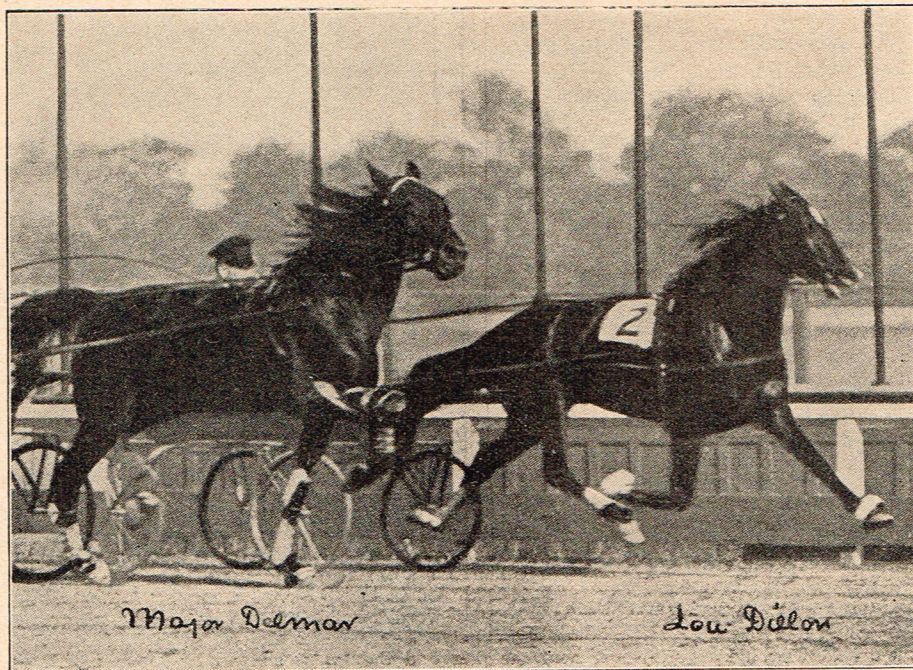

Fig. 2. Et Løb mellem Verdens første 2:00-Travere, Major Delmar og Lou Dillon. Bemærk Gennemtrædningen og Svævningen.

Standard-Rekord 2:30 for mile'n. Den opnaaedes første Gang den 13. Oktober 1845 af Skimmelhoppen Lady Suffolk, der oven i Købet gik $\frac{1}{2}$ Sekund under Standarden; Rekorden forbedredes i 1849 til 2:28 af Vallakken Pelham, i 1853 til 2:27 af Hoppen Highland Mary, og endelig, i 1856, optraadte den første Traverdronning, Flora Temple, der fra 1856 til 1859 fem Gange satte Verdensrekord, fra 2:24 $\frac{1}{2}$ til 2:19 $\frac{3}{4}$. Og selv om Flora Temple ikke var af, hvad man vil kalde Traverafstamning (hendes Fader var en Halvblodshingst fra Kentucky, og hendes Moder en Hoppe med orientalsk Blod), sætter jeg hendes Billede som det første i denne Række.

Nu er det jo ikke Meningen med denne lille Artikel at ramse Verdensrekorder op, selv om der nok tilsidst skal følge en udførlig Rekordliste, men at vise de forskellige M a a d e r, der har været anvendt i Kampen for at sætte Rekorder, og Flora Temple satte sin Rekord i regulært Løb, forspændt en af de rigtige, gammeldags high-wheelers. Regulært Løb og regulær Konkurrence er den legitime Form for at sætte Rekord, og vort næste Billede viser et af de fineste Løb, der nogensinde er løbet, nemlig Matchen mellem Major Delmar og Lou Dillon den 20. Oktober 1903 paa den Tids fineste Traverbane, Banen i Memphis, Tenn.

Jeg kommer nedenfor nærmere tilbage til det store Aar i Travets Historie, 1903, ligesom man ikke maa tro, at der

ikke siden er løbet hurtigere Løb end dette. Naar Billedet er valgt, er det dels fordi det var Verdens første 2:00-Travere, der mødtes for første Gang, dels fordi det er saa tydeligt og navnlig karakteristiske Positioner i Travbevægelsen, Svævemomentet og Gennemtrædningen. Matchen vandtes af Lou Dillon paa 2:04 $\frac{1}{2}$ i tung Bane og stærk Blæst.

Siden da er Rekorden i regulært Løb gaaet betydeligt ned, men alligevel stod Hamburg Belle i 14 Aar — fra 1909 til 1923 — med Rekorden 2:01 $\frac{1}{4}$; først i 1924 kom Tilly Brooke og forbedrede den med eet Slag ned til 1:59, og i Øjeblikket indehaves Rekorden af Greyhound med 1:57 $\frac{1}{4}$, sat i 1936.

Men en anden Form for at sætte Rekord er jo at sætte den paa Tid, altsaa at bringe Hesten ud, naar den er i fuld Form, og naar Vejr og Bane er tilfredsstillende, og det er klart, at saa stiger Chancerne for at slaa Rekorderne betydeligt. Og det er netop, naar Hesten løber paa Tid, at man faar Lejlighed til at bringe alle mulige Hjælpemidler i Anvendelse. De følgende Billeder illustrerer alle saadanne Rekordforsøg. Løbet paa Tid uden Hjælp, Enkelt Pace, Dobbelt Pace, Vindskjold og Running-Mate.

Den første Beretning, vi har om en amerikansk Traver, der blev sendt ud paa Tid, er fra 1818, hvor Boston Blue, en Blaaskimmel af ukendt Afstamning, gik ud for at slaa 3:00 og vandt. Den gik

siden til England og hentede sig mange Præmier paa den Konto; men allerede fra 1806 og 1810 har vi paalidelige Beretninger om Heste, der gik hurtigere i Løb.

Den førnævnte Flora Temple satte de fleste af sine Verdensrekorder i Løb; men Ugen før den satte sin Toprekord, blev den sendt ud paa Tid og gik 2:21 $\frac{1}{2}$. Siden da har kun een Hest sat en Verdensrekord i Løb, nemlig den næste Traverdronning, Goldsmith Maid, i 1871 og 1874; alle senere Verdensrekorder er sat paa Tid; men for Goldsmith Maids eget Vedkommende var der kun $\frac{3}{4}$ Sekund Forskel paa de to Rekorder (2:14 $\frac{3}{4}$ i Løb og 2:14 paa Tid).

Fig 3 viser os den første regulært opdrættede Traver, der satte Verdensrekord, nemlig Vallakken Dexter v. Hambletonian 10 af Clara v. American Star 14. Den gik i Løb over Halvmilebane den 30. Juli 1867 paa 2:19, og et Par Uger efter gik den paa Tid 2:17 $\frac{1}{4}$. Billedet her fremstiller den under Rytter; thi den var en fænomenal Ridehest og gik i 1866 milen paa 2:18, altsaa ikke langt fra Kørerekorden. Denne dens Verdensrekord blev staaende ret længe.

Jeg nævnedes ovenfor Svævemomentet. Ogsaa paa de gamle Træsnit af Dexter og Flora Temple ser man alle fire Ben fra Jorden, og paa gamle Billeder i det hele taget finder man næsten altid Traveren afbildet svævende i Luften. Lige til Øjebliksfotografiens Tid stod der imidlertid en ivrig Diskussion om, hvorvidt en Traver virkelig under Bevægelsen var uden Støttepunkt et eneste Øjeblik, og først da Guvernør Stanford omkring 1890 lod tage fortløbende Øjebliksfotografier af Arion, blev Sagen opløst.

Vi har nu set, hvorledes man har sat Verdensrekorder i Løb og paa Tid, for Sulky og under Rytter og uden kunstige Hjælpemidler. — Nu skal vi se lidt paa Hjælpemidlerne.

Det simpleste er den enkelte Pace, den galopperende Kollega, der ledsager Traveren og ved stadig at holde sig lidt foran den trækker den med sig op og tvinger dens Væddeløbsinstinkt til fuld Udfoldelse.

Som Eksempel paa saadan enkelt Pace, hvor Pacemakeren er spændt for Sulky, har vi Fig. 4, der viser sin Tids Verdens-Champion, Cresceus, da den den 2. August 1901 paa Banen i Columbus satte Rekord 2:02 $\frac{1}{4}$. Billedet taler for sig selv; men da jeg ovenfor lovede at fortælle en Smule om Rekordaaret 1903, og dette staar i nøjeste Forbindelse med Cresceus, skal jeg her komme ind paa denne Historie.

Efter at Cresceus havde sat sin Rekord, svævede 2:00-Traveren i Luften; det

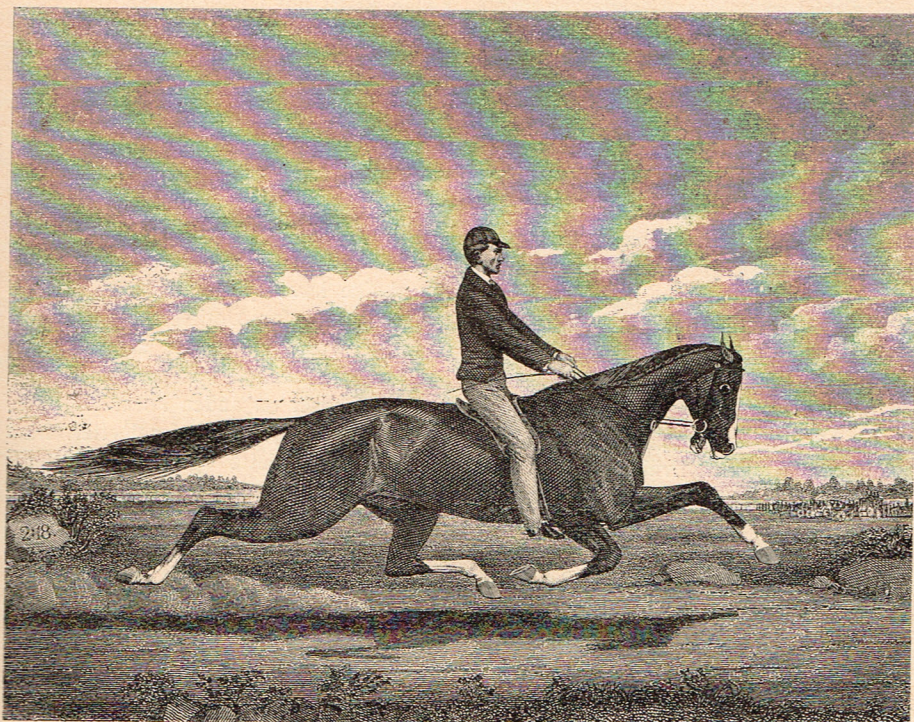

Fig. 3. Dexter, den første regulært opdrættede Traver, der satte Verdensrekord i Løb baade for Sulky og under Rytter.

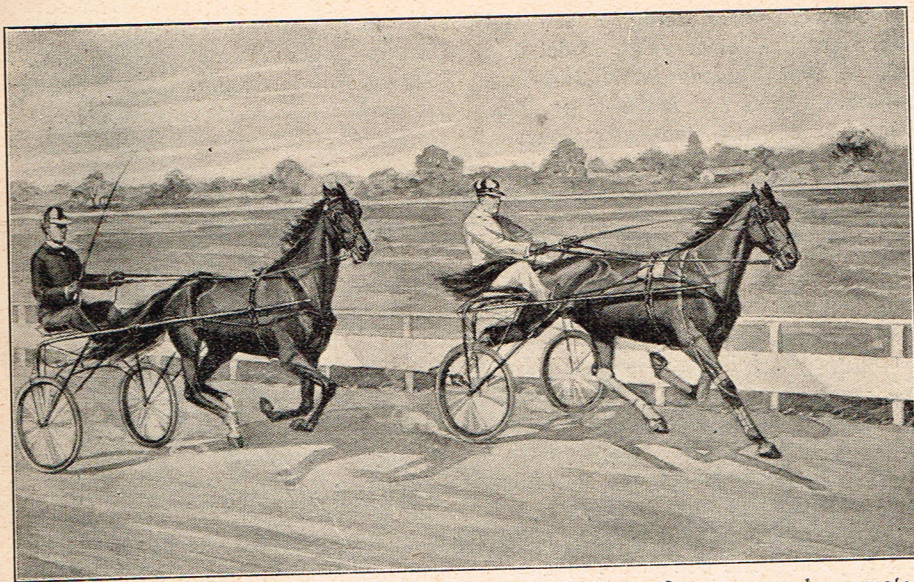

Fig. 4. Cresceus sætter Verdensrekord med enkelt Pace. Cresceus er den eneste Hingst, der har haft Verdensrekord.

hidtil uopnaelige, alle Travsportsmænds store Ideal, syntes virkelig nu indenfor rimelig Rækkevidde. Men Aaret 1902 gled hen, uden at Maalet blev naaet, og det eneste Haab stod til Vallakken Major Delmar, der var gaaet ud af Aaret med Rekord 2:05¼. Da hørte man pludselig fra Cleveland om en Femaarshoppe, Lou Dillon, der ved sin første Optræden i et uofficielt Amatørløb og kørt af sin Ejer, Mangemillionæren C. K. G. Billings, havde sat ny Verdensrekord for firhjulet wagon med 2:06¼. Der blev Røre i Folket; det stod alle klart, at en ny Verdens-Champion var under Opsejling, thi aldrig før var det set, at en grøn Traver ved sin allerførste Optræden løb 2:06¼ — og saa tilmed for wagon og med Amatørkusk! Fjorten Dage efter lød det: „Mr. Billings har kørt Lou Dillon for wagon paa 2:04¼, og om et Par Dage skal Hoppen ud for at prøve paa at slaa Cresceus' Rekord.“ Det blev den 11. Juli; overfor en Tilskuerskare, der talte over 12,000 Mennesker, satte Lou Dillon ny Verdensrekord for Hopper med 2:03½, og den 31. Juli gik hun til Angreb paa Cresceus' Rekord. Hun løb 2:02¾ og manglede saaledes endnu ½ Sekund; men Mr. Billings, hvis Ærgerrighed det var at ville have Verdens hurtigste Traver for sine Vogne og til at ride paa (han opnaaede da ogsaa senere at have Verdens hurtigste Hingst, The Harvester 2:01, Vallak, Uhlan 1:58, og Hoppe, Lou Dillon, i sine Stalde paa eengang), lod Hoppen gaa i ekstra skarp Træning for at naa det eftertragtede Maal.

Men imedens havde Major Delmar ikke ligget stille. Da Faren truede, blev den sat op, og medens Lou Dillon laa stille og forberedte sit store Fremstød, gik Ma-

jor Delmar den 1. August i Albany ned paa 2:04¾ og den 13. August i New York paa 2:04. Saa gik ogsaa den i ekstra skarp Træning, og med Spænding ventede hele Travverdenen paa, hvilken af de to, der vilde komme først frem.

Det blev Lou Dillon. Den 24. August, i Readville, gik hun mile'n paa nøjagtig 2:00. Det store Maal var naaet, og Idealet bleven til Virkelighed!

Men en Uge efter kom der et Telegram fra den nyaabnede Bane i Oliebyen Wichita, Kansas: „Cresceus travet 1:59¾“. Mr. Billings blev blaa af Raseri; der blev rejst en voldsom Kampagne mod den gamle, hæderkronede Hingst, og intet Middel blev skyet. Først fandt man paa, at Banen var for kort, og da Landinspektørerne ved minutøse Maalinger fandt ud af, at den var 6½ feet over mile'n, angreb man Dommerne og paa-stod, at de havde snydt ved Tidsmaalingen. Bladet „The Horse World“, der kraftigt gik ind for Cresceus, foranstaltede vidtgaende Undersøgelser og Afhøringer paa dette Punkt og satte tilsidst sin fulde Autoritet ind paa, at Rekorden var regulær; men Modstanderne vilde ikke give tabt, og i 1904, inden den nye Aar-bog for 1903 udkom, fik de virkelig Rekorden kasseret. Med hvilken Motivering Kassationen skete, har jeg aldrig kunnet faa opklaret. De amerikanske Blade nævner intet, og da jeg spurgte Generalsekretær Gocher direkte derom, rystede han blot paa Hovedet og lod, som om han ikke forstod mig. Men iøvrigt var Sagen allerede i 1904 uden aktuel Interesse; thi i Mellemtiden var der sket store Ting.

Major Delmar vilde ikke lade Lou Dillons Laurbær uforstyrrede; den 4. Sep-

tember gik den i Providence paa 2:02½; fem Dage efter, i Syracuse, gik den 2:01½, og allerede to Dage efter, den 11. September, gik den ned paa 2:00¼. Kun ¼ Sekund skilte de to Modstandere ad, og stadig lod Lou Dillon intet høre fra sig. Den 30. September gik Major Delmar paany ud, dennegang i Cincinnati, for at naa den 2:00, og for anden Gang gik den ¼ Sekund ringere end den eftertragtede Tid.

Nu kunde Lou Dillon ikke holde sig tilbage længere.

Major Delmar's tre miles paa 2:02½, 2:01½ og 2:00¼ indenfor en Uge var en hidtil uset Præstation (den er forøvrigt ikke overgaaet før i den allernyeste Tid), og mange Røster hævdede sig med Paastanden om, at saadanne tre Kæmpepræstationer var fuldt saa meget værd mellem Brødre som et enkelt Løb paa 2:00. Alt blev sat ind paa, at de to Champions skulde mødes til en Match, og efter evige Forhandlinger blev det saa til det ovenomtalte Løb i Memphis om en Guldpokal og 5000 Dollars, som Lou Dillon altsaa vandt. Hendes Overlegenhed var dermed en Kendsgerning, og som Udraabstegn satte hun den 24. Oktober paa samme Bane ny Verdensrekord med 1:58¼. Dog var det paa høje Tid, at hun kom under de to Minutter; thi tre Dage efter, den 27. Oktober, gik Major Delmar paa samme Bane 1:59¾. 1903 blev saaledes „The 2:00 Year“, og hvis Cresceus' Rekord var bleven anerkendt, var altsaa en Hingst, en Hoppe og en Vallak gaaet ind i Listen.

Selv om man ikke maa glemme de ugunstige Vejrforhold, hvorunder den store Match fandt Sted, er og bliver den dog et tydeligt Fingerpeg hen imod, at Væddeløbere i Ordets egentligste Forstand (altsaa Heste, der kunde kæmpe i virkelige Løb), var de, og da i Særdeleshed Lou Dillon, ikke. Begge Hestene skulde ikke alene have Pace, men Paceren skulde have specielt Udstyr, hvorom nærmere nedenfor. Derimod var Cresceus en ægte Væddeløber, der allerhøjest lod det komme til enkelt Pacemaker.

Fig. 5 viser en anden Form for Pace, nemlig en Galophest under Rytter. Man vil erindre, at dette ogsaa er set her i Danmark. — Billedet er fra Frankrig og fremstiller den franske Champion, Hoppen „Uranie“, under et Rekordforsøg, og det ser ganske pudsig ud ved Sammenligning med Fig. 6; thi ved en overfladisk Betragtning er Situationerne ens, kun at Hestene har skiftet Position. Ved at se nærmere efter vil man dog opdage, at paa Fig. 6 er det Rytteren, der traver, og Sulkyhesten, der galopperer. Det forestiller Amerikaneren Country Jay, da den

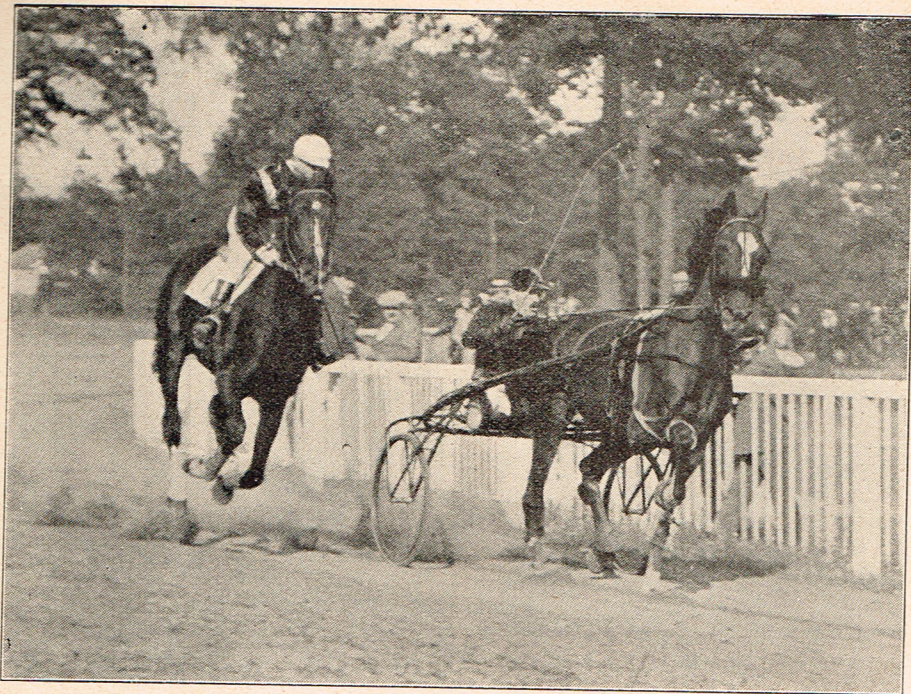

Fig. 5. Den franske Traver Uranie i et Rekordforsøg, pacet af en galopperende Rytter.

i 1908 satte Verdensrekord 2:08¼; for Sulky havde den 2:05¼. Iøvrigt var ogsaa en Hest som Uhlán 1:58 en fænomenal Ridehest; men Mr. Billings vilde aldrig sende den ud i et virkeligt Rekordforsøg under Rytter.

Fig. 7 viser Verdens-Champion'en Greyhound, da den satte Verdensrekord 1:56 (senere, i 1938, forbedret til 1:55¼) med Double-Pace. Cresceus løb i sin Tid ogsaa med to Pacemakere; men de afløste hinanden i andet Spor, medens Hingsten selv stadig holdt Inderbanen. Her ser men de to Pacemakere sluttet op paa hver sin Side af Rekordkandidaten, og denne dobbelte Pace, uden Tvivl forstærket gennem de cimbriske Hyl, som Kuskene har udstødt paa hele Distancen, har sat Væddeløbsnerven og dermed Væddeløbsinstinktet op paa højeste Gear. I og for sig er denne Form for Pace ogsaa mere tiltalende end de mere kunstige Midler, jeg nu skal omtale.

Ser man i Rekordlisterne for Amerika, da vil man man baade for Lou Dillon og Major Delmar finde et Mærke, som betyder, at Rekorden er sat med Vindskjold, d. v. s., at Pacemakeren har været udstyret med en Anordning, der bevirkede, at Rekordhesten ikke alene løb i Vindstille, men ogsaa blev suget ned af sin Pace. En saadan Anordning ses paa Fig. 8, nemlig det saakaldte „Reeve's Shield“, anvendt af Major Delmar.

Metoden vakte megen Opsigt og megen Diskussion, ikke i sit Princip, thi de paa denne Maade opnaaede Rekords er

fuldt officielle, men fordi man ikke kunde blive enige om, hvorvidt det var bedst, om Pacemakeren løb ved Siden af eller foran Rekordkandidaten. Selvfølgelig maatte et wind shield løbe foran, thi ellers var det ingen Nytte til; men trods de gode Resultater, der opnaaedes, havde Sidepacen vel nok de fleste Tilhæn-

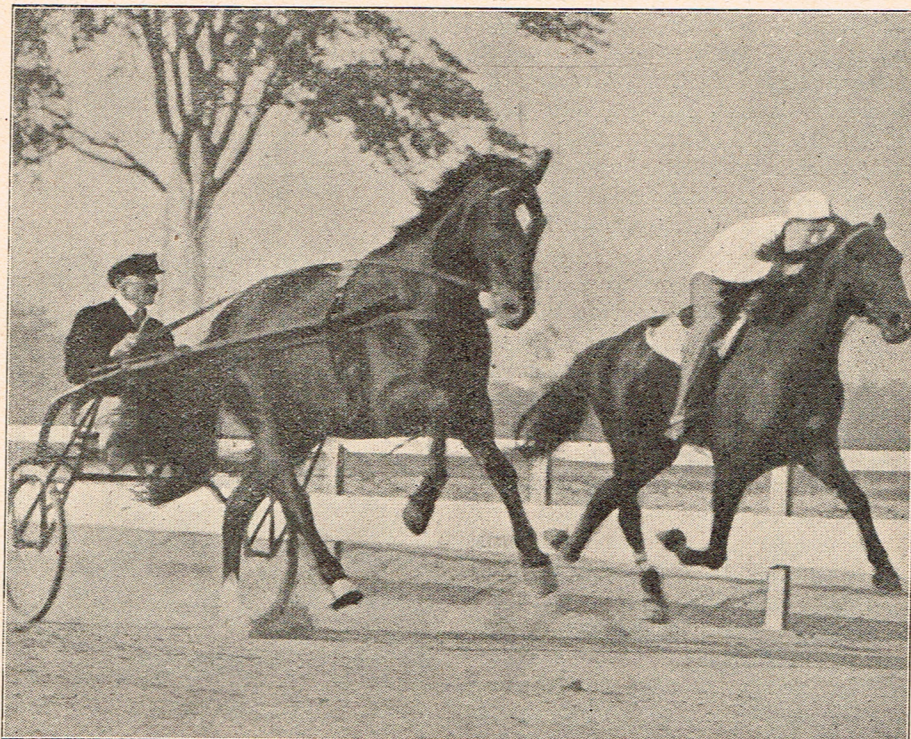

Fig. 6. Country Jay sætter Verdensrekord under Rytter, pacet af en Galophest for Sulky.

gere, dels fordi den muliggjorde det for Pacemakeren at afpasse sin Pace med størst mulig Nøjagtighed, og dels fordi det, som saa ofte her nævnt, i højere Grad appellerede til Rekordkandidatens Væddeløbsinstinkt og saaledes var mere væddeløbsmæssigt end den mekaniske Anordning. Tiden synes at have givet de sidste Ret.

Det var i 1903, at Vindskjoldet blev ført ud i Praksis; men allerede Aar forinden havde det været paa Tale. Endnu i 1896 havde man ikke faaet Rekorden for Pasgængere ned under 2:00, men var lige ved det, idet John R. Gentry stod med 2:00½. Alle Forsøg paa at faa det kriminelle halve Sekund bragt af Vejen havde været forgæves, og saa var det, at en Mand opfandt Vindskjoldet, der skulde bevirke Miraklet. Hans Forslag ses her paa Fig. 8 og behøver ikke at beskrives nøjere. Saavidt jeg ved, blev et Forsøg virkelig anstillet; men Resultatet blev i første Omgang, at Pacemakeren væltede paa Grund af Vindtrykket, da han skulde rundt om en Kurve, og i anden Omgang, da man havde anbragt Ventiler i Sejlet, revnede det.

Men hvorfor da altid bruge Hestepace? Hvorfor ikke pace med Automobil eller Motorcykle? Det har ogsaa været forsøgt. F. Eks. gik allerede i 1903 Major Delmar nogle Træningsforsøg med Autopace; men Prøverne faldt ikke heldigt ud. Jeg tror ogsaa bestemt, at saadanne Forsøg har været gjort senere, og i hvert

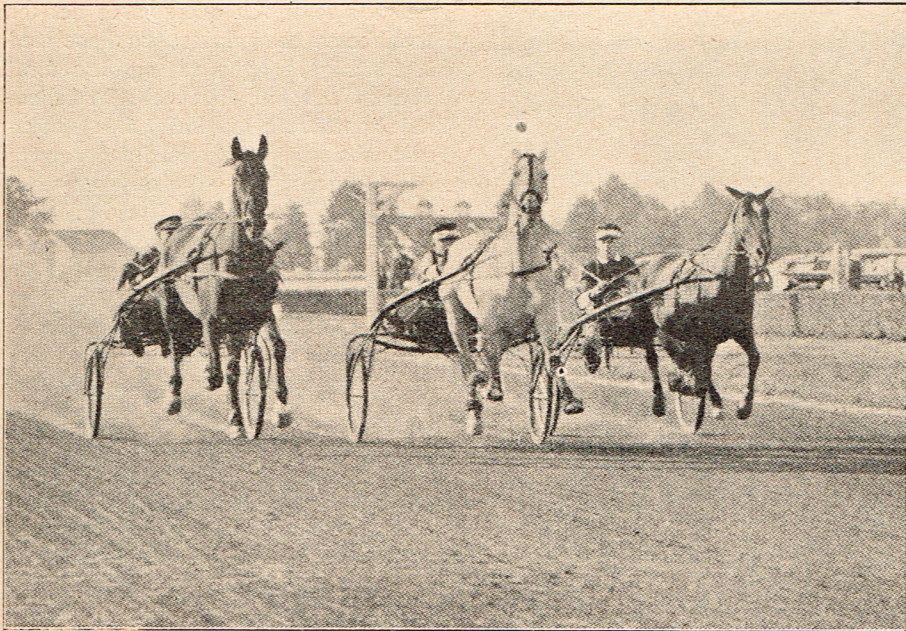

Fig. 7. Greyhound sætter Verdensrekord, pacet af to Galopheste.

Spørgsmaal, om Sulkyen med de vidt forskellige Balanceforhold og med det Tryk, som den særlige Anordning ved Forspændingen udøver, ikke er ulig vanskeligere at trække. I hvert Fald vil Forsøgene paa at aflive Uhlan's nu 26 Aar gamle Verdensrekord ikke ophøre, og jeg skulde tro meget forkert, om man saa ikke en-

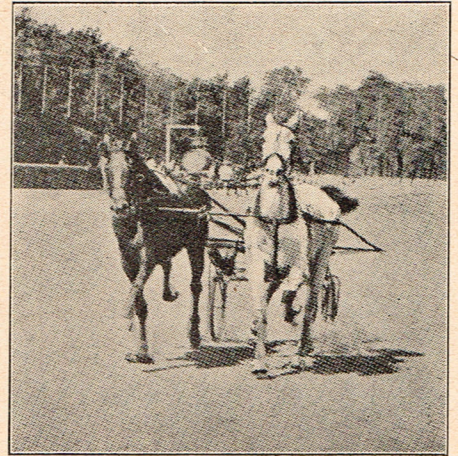

Fig. 9. Verdensrekorden for Traverser er 1:54½, sat 1913 af Uhlan med running-mate. Greyhound gør her et forgæves Forsøg paa at slaa Rekorden.

Fald ved jeg bestemt, at der i Tyskland har været forsøgt med Autopace i Træning; men alene Støjen er vist tilstrækkelig til at bringe de følsomme Væddeløbsnerver i de forkerte Svingninger. I hvert Fald er der aldrig kommet noget praktisk ud deraf*).

Jeg har gemt Lækkerbiden tilsidst, nemlig Løbet med running-mate. En running-mate er en Galophest, der er spændt sammen med den travende Rekordkandidat og dels pacer den op, dels trækker baade Kusk og Køretøj, saa Kandidaten kun har sig selv at bære paa. Princippet har været kendt i Aarhundreder fra den russiske Trojka, hvor Traveren løber mellem to Galopheste og under en som oftest nydeligt udpyntet Bue, og allerede i 1867 gik den hæderkronede, amerikanske Stamfader, Ethan Allen, paa 2:15 med running-mate.

Verdens fineste Traverrekord, 1:54½, er sat af Uhlan i 1913; men da Billedet ikke egner sig til Reproduktion, har jeg foretrukket at vise Læserne den moderne Champion, Greyhound, i et saadant Forsøg. Den løb imidlertid „kun“ 2:00½ og befandt sig øjensynlig ikke vel ved at skulle være parret sammen med en fremmed Hest; men muligvis skyldes det mislykkede Udfald den Omstændighed, at man anvendte en tohjulet Sulky og ikke, som i 1913, en firhjulet wagon. Det er jo nemlig klart, at for Galophesten er det ingen Sag at trække en wagon i en saadan Fart, at Traveren føler sig helt fri i Bevægelsen, men det turde være et

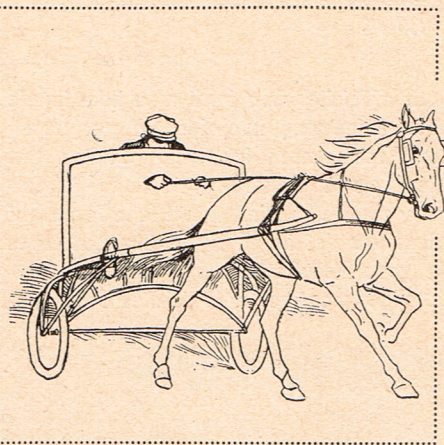

Fig. 8. Vindskjoldet brugtes baade af Major Delmar og Lou Dillon, da de i 1903 gik under 2:00.

der med at anvende den samme Metode som den gamle Champion.

Med Greyhound's 1:55¼ og Uhlan's 1:54¼ er vi ved den foreløbige Grænse for, hvad man ved alle optænkelige Hjælpe midler og under de gunstigst mulige Betingelser har kunnet drive Traveren til at gaa. — Maaske er der endnu nogle Kvartsekunder tilbage, og maaske spekulerer man paa endnu flere Kunstgreb for at pine disse Brøkdeler ud. Tiden — i dobbelt Forstand — vil vise det!

H. Marks-Jørgensen.

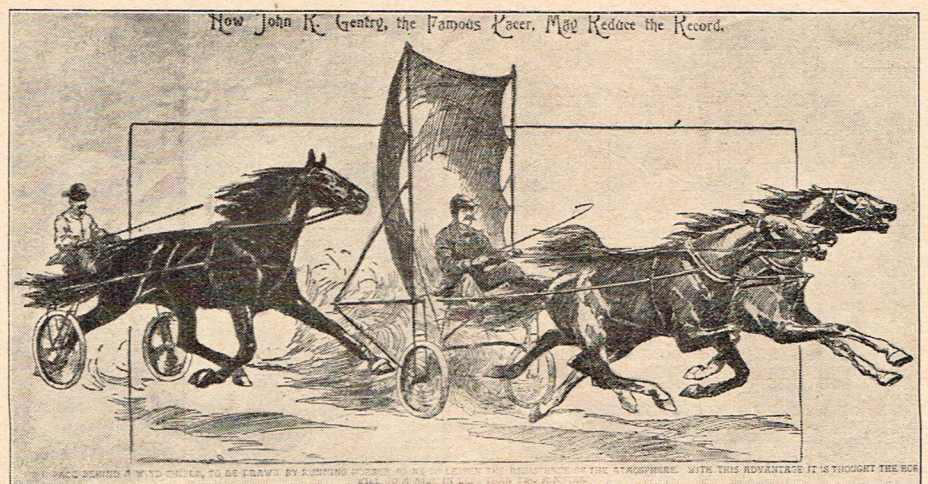

Fig. 8. Saaledes eksperimenterede man i 1896—97 med Vindskjoldet for at faa Paceren John R. Gentry ned paa 2:00.

*) Andetsteds i Heftet findes et Billede af en Traver med Autopace, fremkommet efter at denne Artikel var skrevet.

Verdensrekordens Historie

Navn	Mile-Rek.	Km.-Rek.	Aar	Stamfader
Dexter	2:17¼	1:25,3	1867	Hambletonian 10
Goldsmith Maid	2:17	1:25,2	1871	Abdallah 15
Goldsmith Maid	2:16¾	1:25	1872	Abdallah 15
Goldsmith Maid	2:16	1:24,5	1874	Abdallah 15
Goldsmith Maid	2:15½	1:24,2	1874	Abdallah 15
Goldsmith Maid	2:14¾	1:23,8	1874	Abdallah 15
Goldsmith Maid	2:14	1:23,3	1874	Abdallah 15
Rarus	2:13¾	1:23,1	1878	Conklin's Abdallah
St. Julien	2:12¾	1:22,5	1879	Volunteer 55
Maud S.	2:11¾	1:21,9	1880	Harold 413
St. Julien	2:11¼	1:21,6	1880	Volunteer 55
Maud S.	2:10¾	1:21,3	1880	Harold 413
Maud S.	2:10¼	1:21	1881	Harold 413
Maud S.	2:10½	1:21,1	1881	Harold 413
Jay-Eye-See	2:10	1:20,8	1884	Dictator 113
Maud S.	2:09¾	1:20,6	1884	Harold 413
Maud S.	2:09¼	1:20,3	1884	Harold 413
Maud S.	2:08¾	1:20	1885	Harold 413
Sunol	2:08¼	1:19,7	1891	Electioneer 125
Nancy Hanks	2:07¼	1:19,1	1892	Happy Medium 400
Nancy Hanks	2:05¼	1:17,8	1892	Happy Medium 400
Nancy Hanks	2:04	1:17,1	1892	Happy Medium 400
Alix	2:03¾	1:16,9	1894	Mambrino Chief 11
The Abbot	2:03¼	1:16,6	1900	Electioneer 125
Cresceus	2:02¾	1:16,3	1901	Abdallah 15
Cresceus	2:02¼	1:16	1901	Abdallah 15
Lou Dillon	2:00	1:14,6	1903	Strathmore 408
Lou Dillon	1:58½	1:13,5	1903	Strathmore 408
Uhlan	1:58	1:13,3	1912	Electioneer 125
Peter Manning	1:57¾	1:13,2	1921	Happy Medium 400
Peter Manning	1:56¾	1:12,6	1922	Happy Medium 400
Greyhound	1:56	1:12,1	1937	George Wilkes 519
Greyhound	1:55¼	1:11,6	1938	George Wilkes 519

Med Undtagelse af Rarus og Alix nedstammer samtlige Rekordindehavere fra „Hambletonian 10“ eller Sønner af denne; men ganske mærkeligt er det, at først med Greyhound kom en direkte Efterkommer af Hambletonians største Søn,

George Wilkes, i Listen. Linien løber saaledes: Hambletonian 10 — George Wilkes 519 — William L. 4244 — Axtell 5183 — Axworthy 24845 — Guy Axworthy 37501 — Guy Abbey 68299 — Greyhound.

De hjemlige Rekorder

Engang maa der jo komme en Grænse, som i rekordmæssig Henseende ikke kan passeres, og muligvis i en ikke fjern Fremtid vil paa forskellige Sportsomraader Maksimum være naaet, da Sporten i de sidste Par Aar har udfoldet et saadant Vingefang, og Citronen presset saa haardt, at der næppe kan være megen Saft tilbage. I enkelte Tilfælde har man ved Opvisningerne haft paa Fornemmelsen, at et flot Slutresultat ikke var Kraftanspændelse, men Overanstrengelse, og det kan vel blive en alvorlig Overvejelse

værd, om de Brøkdeler af Sekunder, der kan knibes hist og her, rent fysisk set er helt forsvarlige.

Indenfor Hestesporten har for adskillige Aar siden Rekordjagten kostet flere af de unge en lovende Løbskarriere, men de, der har Dyrenes Ve og Vel i Varetægt, har tilsyneladende efterhaanden faaet Forstaaelsen af, at det er uklogt at overvurdere de unge Kræfter, og det har vist sig at være en daarlig Økonomi at underminere Fremtidsperspektivet af Hensyn til den øjeblikkelige Gevinst.

Fordi man i for god Tid har taget for kraftigt fat, kan man ikke Aar efter Aar vente de store Sensationer, og maa derfor heller ikke rynkes paa Næsen, naar der i en Periode indtræder en vis Stilstand

Men trods forpligtet Forbehold kan man nu alligevel en Kende misforstået med Rekordhøsten i Aar — muligvis fordi vore kære Naboer — Svenskerne — har overtruffet os.

Om vi pucker paa Valutakontoret karrige Holdning til paakrævet Materialer fornyelse, saa ligger der nogen Selvforsurende brejdelse bag, idet vi ikke har været tilfreds udseende nok til at hævde Positionen, vi i Realiteten kun har Undskyldning for at vi ikke har formaaet at højne den. Hellere lidt — men godt, naar der kun er begrænset Mammon til Raadighed for Importen.

Men det er for sent at græde over „spildt Mælk“. Iøvrigt er der heller ingen Grund til ligefrem at tude over den foreliggende Situation.

Aarets internationale Banerekorder er begge præsteret af Svensk-Amerikaner, men det maatte vi jo være forberedt paa ved den Offervilje og det resolute Initiativ, som de svenske Travsportsfolk udvist.

Earl's Mr., Will og Countess Zabele er med henholdsvis 1:19,1 og 1:21,1 Aarets hurtigste Hingst og Hoppe, sidstnævnte blev endda placeret i Mesterranglisten, hvor den prægtige tyske Indlænder Edellinde, har maattet vige den „Führer“ stilling, den havde behersket siden 1911 (1:21,2).

For Hankønnetts Vedkommende er det Walter Dear efter Gæstespillet i 1919 stadig været i Toppen med 1:18,9.

Vedrørende de hjemlige Koryfæer er specielt den 7-aarige Sylvia kastet Glans over Elitelisten, idet den har formaaet at trykke sin egen danske Hopperekord ned med 3 Tiendedel Sek. (1:21,9—1:21,6) Sæsonens Pryd — Sonny Diamond — har formaaet at tangere Styrmands Rekord i Fjor: 1:20,6. — Dobbeltvinder af Det skandinaviske Mesterskab (1935 og 1936) Star Mc. Elwyn er stadig den fornemste Hingsterepræsentant med 1:19,8 i 1935.

Uha, der vandt Aabningsløbet paa Amager og Slutningsløbet i Charlottalund — godt begyndt er altsaa stadig godt fuldendt — er Aarets bedste Val (1:25,1). I Fjor var det Rigtig, der med 1:21,9 tillige sikrede sig sin Plads i Mesterskabsrækken.

Ingen af Toaaringerne har formaaet at pille ved Bjørns og Blitzie Dears 1:19,8, hvormed de begge fik Prædikamentet som Danmarks hurtigste Toaaringer.